

var at rive en Stump ud af selve Lønningsloven, og at man vilde benytte Møntlovsforslaget som en Pression, for at de Menige kunde faae en forhøjet Lønning. Dette kan i og for sig være rigtigt; men jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til, at alle de øvrige under Staten staaende, som blive lavt lønne, have faaet Forhøjelse med Undtagelse af de Menige, og det er kun et Mars Tid eller to siden, at man har foretaget Forandringen, saa at der kunde være god Grund for os til i denne Lov at gjøre en Afvigelse i Lønningsloven, indtil en ny blev vedtagen. Naar der fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er sagt — jeg tør vel sige — maaffes lidt ironiserende, at det kunde træffe sig, at det kunde vende sig om, saa at det denne Gang blev 65 til en anden Side end den, paa hvilke der forrige Gang var 65, saa vil jeg sige, at det ikke er første Gang, at dette er sket her i Thinget; endog saa det ærede Medlem har været med dertil, det vilde hverken være første eller anden Gang. Man høier sig undertiden for Omstændighederne. Det ærede Medlem sagde nu vel, at man ikke har saa stor Grund til at vedtage dette Tillæg, fordi der nu kun ligger 10 pCt. af Soldaterne inde, og det var saa faa. Ja, det er ganske rigtigt, men vi skulle vedtage det, fordi det Almindelige er, at de 10 pCt., der ligge inde, ere af de fattige; thi de mere Velhavende stille for sig. (Berg: Saa have de faaet Penge). Nei, dette gjælder kun de Faa, der have ladet sig leie, men alle de, der ere tvungne, have ingen Penge faaet. Min Grund til at stemme for Underændringsforslaget er, at jeg tror derved at kunne opnaa, at Soldaterne faae Forhøjelse i deres Lønning, hvorimod rigtignok den forunderlige Modstand, man hører fra Regjeringens Side, gjør, at der — det skal jeg ærlig sige — ikke er nogen stor Udsigt til, at de faae Tillæg, naar man ikke vedtager Underændringsforslaget.

Berg: Da det lader til, at det ærede Medlem har misforstaaet min tidligere Udtalelse, vil jeg gjerne gjøre ham det mere klart. Det forekommer mig, at man maa Et af To: enten slutte sig til Regjeringen eller blive ved sig selv, men ikke gaa over paa Noget, om hvilket man ikke veed, hvad det er. Det er min Opfattelse. Derjom Regjeringen tog Andringen i sin Haand og sagde: Vi gjøre det til vort, saa var Stillingen en anden, saa kunde man atter betænke, om man vilde lade sig lede af Regjeringen eller blive ved sig selv, men at gaa med til et Forslag af et enkelt Medlem, der er fløjet fra den ene Side af Salen til den anden, men med Hensyn til hvilket man ikke veed, hvad Regjeringen vil efter de nuværende Forhold, det forekommer mig efter min Opfattelse ikke ganske heldigt. Jeg skal sige Dem, at der kan komme en senere Forhandling om denne Sag; De behøve ikke at forlade nu,

hvad De anse for principielt rigtigt; thi naar De med Deres 65 Stemmer — naar De atter vedtage, hvad der vedtoges ved anden Behandling, gaar det jo til Landstinget, og naar Regjeringen kommer derind, faaer den maaffes der en noget anden Anskuelse, og kommer den da tilbage med Forslaget med det Indhold, som det ærede Medlem for Hvalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) angav som sit og Landstingets, saa vilde Forholdene jo være ganske anderledes, og saa vil det være tidsnok for os at sige, at vi ville gaa paa Afford; men at gaa ind paa en Afford, hvorved man aldeles ingen Udsigt har til at vinde Noget, forekommer mig besynderligt. Nu haaber jeg, at det ærede Medlem har forstaaet mig, at dersom Krigsministeren i dette Dieblif staar op og siger: „Det Forslag, der er fløjet omkring i Salen idag, og som er anbefalet dels som aldeles nødvendigt og dels som aldeles overflødig, det gjør jeg til mit; jeg vil staa og falde med det og vil fastholde det paa andet Sted,“ saa er der Mening i, at vi følge Ministeren og staa ind paa den Vej. Gjør den ærede Minister ikke det — og jeg vil antage, at han ikke gjør det, jeg vil antage, at den ærede Minister har sagt sit sidste Ord paa dette Sted for denne Gang — saa forekommer det mig, at det ligger værdigt for de 65 at sige: Saa blive vi ved vort, og vil se, hvorledes Sagen stiller sig i Landstinget, og se, om Regjeringen paa et senere Stadium vil komme til en anden Opfattelse, saa kan vi tidsnok overveie, om vi ville forandre vor Stilling. Saaledes har jeg forklaret min Stilling, og den er aldeles i Overensstemmelse med den Betragtning af Sagen, det ærede Medlem for Møen (Bojsen), som har ledet denne Sag frem, gjorde gjældende.

P. G. Olsen: Jeg vil blot svare det ærede Medlem, som nu sagde, at han haabede, at vi havde forstaaet ham, at jeg har forstaaet ham saaledes, at han finder det fornødent at bruge upassende Udtryk, som han ikke bruger ved andre Leiligheder; thi dette Forslag er ikke mere end andre Underændringsforslag fløjet rundt i Salen, og det gaar ikke ud paa: „jeg veed ikke hvad“. Det er et Forslag, der er blevet optaget som mange andre, der ere frasalbne, og det gaar ud paa at sætte „1876“ istedetfor „1875“, saa at det er tydelig nok og ikke gaar ud paa: „jeg veed ikke hvad“.

Ansjar: Denne anbefaling af aldeles overflødig, som jeg har givet de Herrers Forslag, gjælder ikke det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 9de Valgkreds (Luzen). Det er for saa vidt overflødig, som jeg er overbevist om, at man kan opnaa det, som han og jeg tilfalte, ved at vedtage Regjeringens Forslag. For saa vidt er det overflødig, men ikke for saa vidt, som det efter min